

Eterna (i solitària) joventut

La història. San Francisco, ara. A rel d'un accident, Adaline de 29 anys, veu alterat el seu rellotge biològic, conservant l'eterna joventut al llarg de dècades, per evitar l'assetjament policial, canvia d'identitat i de residència, condemnada a la solitud fins que l'amor es creua pel camí.

La pel·lícula. El mite de l'eterna joventut és la base de la indústria cosmètica. I de la fàustica literatura fantàstica.

Perquè, ¿qui no voldria ser jove per sempre més? Doncs bé, *El secreto de Adaline* alerta sobre les conseqüències negatives d'aconseguir-ho. A mig camí de *El retrato de Dorian Gray*, *Horizontes perdidos* i *El curioso caso de Benjamin Button*, el conte romàntic dirigit pel jove nès Lee

Toland Krieger (Los Àngeles, 1983) apel·la als registres estilístics del cinema clàssic. Per tant, des de l'acuradíssima posada en escena (fotografia amb gairebé l'airea rondallística, ambients rurals i ciutadans onírics) al glamour d'un càsting ideal, amb la Blake Lively-Adaline, creuament de Veronica Lake i Cate Blanchett, arropada pel seductor Michiel Huisman, formen una parella ideal amb la suficient química eròtico-sentimental per fer creïble un romanç

fantàstic. Per farcir convenientment el pastís, la veterania d'Ellen Burstyn, Kathy Baker i un Harrison Ford finalment bon actor, adoben de perspectiva històrica i humana les aventures maternofiliales d'una dona amb cos de noieta i amb experiència d'àvia. És a dir, que si dom i hom accepta l'utòpic somni de burlar (per una estona) l'envelliment punyeter, passarà per alt les arítmies dramàtiques i els

previsibles paranys (el Trivial on juguen els personatges) que trivialitzen un relat de per si força fràgil. Amb tot, ¿què salva *The Age of Adaline*, títol original del film; d'una absoluta mediocritat? M'atreveria a respondre que, qui més qui menys, s'identifica amb l'odissea existencial d'una persona dona.

'El secreto de Adaline'

Director: Lee Toland Krieger.
Intèrprets: Blake Lively, Michiel Huisman, Harrison Ford, Kathy Baker.
EUA, 2015.
112'. JC Alpicat, Rambla Lleida.

El tema. Envellir junts és un poema líric. Segons com, satíric.

La imatge. Adaline mirant-se al mirall, i tot descobrint un cabell blanc!

La frase. "*Nadie es una isla*", certifica Michiel Huisman-Elly. Ni cap nació un continent. O no, yulbryner gens magnífic, Raül Romeva?

La recomanació. Amants dels contes meravellosos o quan l'amor envelleix tant o més que embelleix.